

מ"ת 51170/11/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 51170-11-19 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני	כבוד השופט אבישי כהן
מבקשת	מדינת ישראל
	באמצעות עו"ד ורד חזן
נגד	פלוני (עציר)
משיב	באמצעות ב"כ עו"ד חן בן חיים

החלטה

1. בפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו, על פי הקבוע בסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה - מעצרים] תשנ"ו - 1996
 2. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המפרט עבירות של איזמים (7 עבירות), תקיפת בת זוג (3 עבירות) תקיפת קטין על ידי אחראי (2 עבירות), הפרת הוראה חוקית, תקיפת קטין וגרימת חבלה ע"י אחראי, עבירות לפי סעיפים 379 + 382 (ב), 379 + 382 (ג), 287 (א), 368 (ב) ו-192 לחוק העונשין תשל"ז - 1977.
 3. על פי עובדות כתב האישום, ביום 6.8.18 בשעה 5:00 לערך, הגיע המשיב לדירת המתלוננת, ונכנס למקום לאחר שאמו הכניסה אותו. לאחר שהמתלוננת מחתה בפני אמו מדוע הכניסה אותו, ניסה המשיב לתקוף את המתלוננת בכך שרץ אחריה בעודו אוחז סכין ופטיש, אולם חברתה של המתלוננת, הגב' מ"ג, משכה אותו וביקשה שיחדל ממעשיו. בתגובה, תקף המשיב את מ"ג בכך שדחפה לחדר.
עוד במעמד זה, איים המשיב על המתלוננת כי יהרוג אותה, ובהמשך אף משך בשערותיה.
- עוד עפ"י עובדות כתב-האישום, ביום 10.6.19, עת נכחו המשיב, המתלוננת ובנה הקטין (להלן: "הקטין") בדירה, התגלע סכסוך בין השניים. במעמד זה תקף המשיב את המתלוננת בכך שהכה אותה, תפס בפניה, הפילה ארצה וחנוק אותה עד שהקיאה.
- בהמשך, גרר את המתלוננת לחדר השינה וסגר את הדלת על רגלו של הקטין.
- עוד במעמד זה, נתן המשיב למתלוננת מכות אגרופ וסטירות ואף הרים משקולת. בתגובה, הקטין העיף את המשקולת ופתח את דלת החדר.

עוד בהמשך, סטר המשיב לפניה, תפס בבשר הזרת ברגלה ומשך בשערותיה, עד אשר התמוטטה המתלוננת ארצה. כתוצאה ממעשים אלו נגרמו למתלוננת חבלות בדמות חתך ברגל וסימנים בצווארה.

עוד בהמשך, בין התאריכים 3.7.19-29.7.19 שלח המשיב הודעות טקסט למתלוננת, בהן איים עליה במילים: " מי שילך אתך דמו בראשו.. אני מתאבד עליו..." ; "רק שאמות את תלכי עם מישהו אחר" ; ".או מוות או כלום...אני לא אשן עד שאתנקם בך".

עוד בהמשך, כשבוע עובר ליום 23.8.19, עת נסעו המשיב והמתלוננת ברכב יחד עם אחרים, הטיח המשיב את ראש המתלוננת בחלון הרכב ומשך בשערותיה. עקב כך, נשר שערה של המתלוננת.

עוד עפ"י כתב-האישום, בתאריכים שאינם ידועים, הכה המשיב בחזקה את המתלוננת בנוכחות הקטין.

במועד נוסף, בו ביקשה המתלוננת מהמשיב את מפתחות ביתה, שעה שנסעו יחד ברכב עם הקטין, אמו של המשיב וחברו י', נעץ המשיב את המפתחות בידה וגרם לה לפצע מדמם, אשר אף הותיר צלקת.

במועד נוסף, עת שהו בדירה, דחף המשיב את המתלוננת לעבר המשקוף, וגרם לחתך באצבע ברגלה.

במועד נוסף, דחף המשיב את המתלוננת על השידה, עליה היה מונח סכין של מסקינג-טייפ. עקב כך, למתלוננת נגרמה חבלה בדמות חתך באצבע.

ביום 12.10.19, בין השעה 17:50 לשעה 21:15 במהלך שיחה טלפונית לה היו צד המתלוננת, מר ש"כ והמשיב, השמיע האחרון איומים כלפי המתלוננת, באמרו, בין היתר:

"... אני אקבל בראש אבל החיים שלה לא יהיו רגילים..." ; " אני אזיין אותך ואני אטחן את אמא שלך..." ; " אני אבוא לאבא שלך עם אש לתוך המוסך..." ; " ..עד שני' תאכל קרעים והפרצוף של נ' יראה כמו זונה שדרסו אותה מאה פעם" .

עקב איומים אלו, ביום 13.10.19 חתם המשיב על כתב ערובה בתחנת המשטרה באשדוד, לפיו נאסר עליו להיכנס לביתה של המתלוננת למשך 15 ימים.

על אף האמור, ביום 24.10.19 הגיע המשיב לדירת המתלוננת חרף צו ההרחקה. במעמד זה, שרט המשיב את פניה של המתלוננת ומשך בשערותיה.

בכך הפר המשיב הוראה חוקית, וגרם למתלוננת לחבלות בדמות קרחות בראשה ושריטות בפניה.

עוד עפ"י עובדות כתב-האישום, במועד שאינו ידוע, כחודש עובר ליום 11.11.19, עת נסעו המשיב, המתלוננת והקטין ברכב, הכה המשיב את המתלוננת. הקטין בתגובה ביקש מהמשיב שיניח לאמו. או אז, תקף המשיב את הקטין בכך שהכה אותו בראשו ואח"כ בברכו וזאת באמצעות אקדח אויר שהיה ברשות המשיב. בהמשך הנסיעה, שב המשיב ותקף את המתלוננת בכך שתפס בפיה ומשך בשערות ראשה.

עוד במועד שאינו ידוע, כחודש עובר ליום 11.11.19, תקף המשיב את הקטין בכך שסטר לפניו, תפס אותו בפה וסובב לו את האוזן, וזאת עקב רצונו של המשיב לשחק בקונסולת ה"אקס-בוקס" של הקטין.

עוד במועד שאינו ידוע, כ-5-7 חודשים עובר ליום 11.11.19, ניסה המשיב לתקוף את הקטין בכך שרצה לדקור אותו באמצעות פותחן יין. המתלוננת בתגובה כיסתה הקטין בכרית- והמשיב דקר אותה.

כעבור חצי שעה, היכה המשיב את הקטין ברגלו באמצעות בקבוק סודה, וגרם לו לחבלה של ממש בדמות חתך ברגל. בהמשך נעל המשיב את הדלת, אך המתלוננת והקטין הצליחו להימלט בעזרת מפתח נוסף שהיה ברשות המתלוננת.

עוד עפ"י עובדות כתב-האישום, כחודש וחצי עובר ליום 12.11.19, במועד שאינו ידוע, עת שהו בדירה המשיב, המתלוננת וחברתה הגב' מ"ג, איים המשיב על המתלוננת בכך שנטל סכין מהמטבח והחל לנופף לכיוונה.

כחודשיים עובר ליום 16.11.19, במועד שאינו ידוע, איים המשיב על אבי המתלוננת, מר י"ש, באמרו: " אני אשרוף לאבא שלך את המוסך ואני אצלק לו את הפנים". עוד במועד שאינו ידוע, איים המשיב על י"ש באמרו שיתחיל לטפל בחלקת הקבר שלו.

4. עמדת ב"כ המבקשת היא למעצר עד תום ההליכים.

לטענת ב"כ המבקשת מדובר באשה אשר חוותה התעללות ברף העליון של עבירות האלימות, במשך תקופה ארוכה ובמספר אירועים רב.

זאת ועוד, לטענת ב"כ המבקשת, אין מדובר בתיק שיש לבחון חלופת מעצר אלא יש להורות כבר עתה על מעצר עד תום ההליכים, לאור נסיבות העושה והמעשה.

תמצית טיעוני הצדדים:

5. ב"כ המשיב חלקה על קיומן של ראיות לכאורה וסבורה כי קיים כרסום משמעותי ולפיכך, בשים לב לעברו הפלילי של המשיב, הרי במקבילית הכוחות יש מקום לבחון חלופת מעצר.

לטענת ב"כ המשיב, למעט הודעות המתלוננת, אין תימוכין וחיזוקים לגרסתה. אמנם המתלוננת מצרפת כחיזוק להודעותיה, צילומי חבלות, תעודות רפואיות והודעות טקסט מהן עולים האיומים שנאמרו על ידי המשיב, אולם לטענת ב"כ המשיב אין מדובר במסמכים או בצילומים אובייקטיביים, מהם ניתן לחזק הגרסה אלא במי שבנתה לכאורה סיפור כיסוי התואם את גרסתה.

מפנה לכשלים וכרסום בראיות בנוגע לאירוע הראשון בכתב האישום (סעיפים 1-5 לכתב האישום) וזאת לאור הודעות המתלוננת והודעות אחרים.

6. באירועים השונים בהם ציינה המתלוננת כי היו נוכחים עדי ראיה שונים, מפנה ב"כ המשיב לחקירות אותם עדי ראיה ולהודעותיהם כי לא הבחינו באלימות של המשיב כלפי המתלוננת אלא בויכוחים ביניהם בלבד.

7. ביחס לחיזוק הודעות המתלוננת, המצוי בחקירותיו של בנה הקטין, טוענת ב"כ המשיב כי יש להתייחס בזהירות רבה להודעות הקטין נוכח אי דיוקים שונים, הואיל ומערבב בין האירועים ולאור העובדה כי קיימת השפעה של אמו המתלוננת על הודעותיו.

8. לגבי הודעות הטקסט המכילות לכאורה איומים על המתלוננת, מפנה ב"כ המשיב לגרסת המשיב לפיה הטלפון שלו אבד לו ולא הוא שלח את הודעות הטקסט. לא בוצעה פעולה של איכונים ולפיכך לא ניתן לקבוע כי הודעות אלו נשלחו על ידי המשיב.

9. ביחס לטענות המתלוננת על אירועים בהם המשיב תקף אותה וגרם לה לחבלות, טוענת ב"כ המשיב כי אין בתיעוד הרפואי כדי לתמוך את גרסתה, הואיל והתיעוד אינו כולל תאריכים, לא מפרט את הרקע לחבלה ואין בו כדי לשלול את גרסת המשיב כי המתלוננת נחבלה באופן עצמאי ומעלילה עליו כי החבלה נגרמה בעטיו.

ב"כ המשיב מפנה לגרסתו של המשיב לגבי האירוע בו נטען כי המתלוננת נחתכה מסכין של מסקינטייפ ופנתה לטיפול רפואי במרפאת "טרם", כי כלל לא היה נוכח בבית והמתלוננת פנתה אליו טלפונית ומסרה לו שנחתכה והוא קנה עבורה פולידין ותחבושת. לא נבדקה כלל טענתו כי בוצעה שיחת טלפון אליו באותו מועד.

10. ב"כ המשיב מאשרת את קיום שיחות הטלפון בין המשיב למר ש"כ, הכוללות אמירות מאיימות על המתלוננת ובני משפחתה ועם זאת מדובר בעבירות בגינן נחקר ושחרר בתנאי הרחקה בלבד ולפיכך אין בהן כדי להקים עילת מעצר.

11. ביחס לטענת המאשימה כי הפר המשיב את צו ההרחקה, טוענת ב"כ המשיב כי לא הפר את צו ההרחקה, אלא המשיב שוחח טלפונית עם המתלוננת, הגיע יחד עם אחר לחניה כדי לאסוף ציוד, ולאחר ויכוחים מילוליים ביניהם עזב המשיב את המקום.

12. ב"כ המשיב טוענת כי המשיב מסר בחקירתו על שישה אירועי אלימות בהם תקפה אותו המתלוננת, כי ישנם

תימוכין בדמות סימני חבלה ושריטות על גופו. עוד מוסרת כי באירוע נוסף שפכה המתלוננת חומצה לכיוונו. החומצה הותירה סימן בדלת, אך המתלוננת צילמה דלת אחרת ולא את הדלת עליה הותזה החומצה.

13. ב"כ המשיב הפנתה לעובדה כי אף המשיבה נחקרה בעבר תחת אזהרה בגין עבירות שביצעה כלפי המשיב ולדברי החוקר בהארכת מעצר בעניינה כי נוקטת באלימות כלפי המשיב בשל קנאה ואובססיביות ואף הצביע על מסוכנות מצד המתלוננת.

14. לסיכום, טוענת ב"כ המשיב כי קיים כרסום משמעותי לגבי החלק הארי של כתב האישום, מציינת את פרק הזמן הארוך שחלף ממועד ביצוע העבירות לכאורה וסבורה כי לאור הכרסום יש לשקול חלופת מעצר על אף עברו הפלילי של המשיב.

15. ב"כ המבקשת טענה כי המתלוננת, אשר חוותה לדבריה התעללות ועבירות אלימות ברף העליון, מסרה בליל של אירועים בהם היתה צריכה המאשימה לעשות סדר.

הפנתה לראיות החיצוניות האובייקטיביות, להקלטות הקוליות שמסרה המתלוננת, להן משקל עצמאי וכי עליהן בעיקר התבסס כתב-האישום ומהן ניתן ללמוד על אופיו ומסוכנותו של המשיב.

16. עוד סבורה ב"כ המבקשת, כי לא נכון לעשות "פלגין דיבורא", וכי כתב האישום הוגש על סמך עדות המתלוננת כמקשה אחת. ב"כ המבקשת סבורה כי ישנם חיזוקים רבים לחלק מהאירועים, וכי ישנן ראיות לא רק לכאורה אלא אף למכביר.

בנוסף, טענה כי לא רק עצמת האלימות או הנזק שנגרם הוא הקובע, אלא הגוון והצבע העולים מההקלטות.

17. ב"כ המשיב טענה ביחס לתיעוד הקולי כי יש בכך כדי להצביע על התנהגות מניפולטיבית, שכן מתלוננת, החשה בסכנה היתה פונה למשטרה ולא בוחרת להקליט האירוע שעה שהיא במצוקה לטענתה. עוד הפנתה להקלטה בה נשמע המשיב כמיואש אשר רק דורש מהמתלוננת שתתן לו את דבריו על מנת שיוכל לעזוב את הבית.

דין והכרעה - התשתית הראייתית

18. נוכח המחלוקת הראייתית עיינתי בתיק החקירה לרבות האזנה לתיעוד המוקלט שהועבר לעיוני.

מחומר החקירה עולה כי עסקינן במערכת יחסים זוגית מורכבת, הכוללת וויכוחים רבים, דו שיח מתלהם שברובו כולל אמירת והטחת קללות באופן הדדי, קיים רקע קודם של הגשת תלונות עובר להגשת התלונה בתיק הנוכחי.

הצדדים מאשרים את הרקע לאירועים השונים לרבות זמן ומקום אולם המשיב מכחיש נקיטת אלימות מצידו וטוען לאלימות מצד המתלוננת כלפיו. הצדדים חלוקים אף ביחס לשאלה האם גרו יחדיו במהלך התקופה המפורטת בכתב

האישום, כטענת המשיב או כי המשיב הגיע לפרקי זמן קצרים לדירת המתלוננת כפי שזו טוענת בגרסתה.

בהודעה מיום 6.11.19 פירטה המתלוננת את הרקע להגשת התלונה. ציינה כי סובלת מאלימות של המשיב כלפיה באופן שיטתי ומתמשך, היה מבקש את סליחתה לאחר שתקף אותה, היא ריחמה עליו וסלחה לו (תסמונת "האישה המוכה"). המתלוננת מפרטת בתלונה כי הרקע להגשתה הינו סירוב המשיב לתת לה גט ולפיכך החליטה שלא לשתוק יותר והגישה התלונה.

19. על פי חומר החקירה מפורטים אירועים רבים בהם טוענת המתלוננת כי המשיב תקף אותה, אולם האירועים שצוינו בכתב האישום הינם אותם אירועים לגביהם קיים חיזוק ראייתי.

לגרסת המתלוננת קיים חיזוק בחקירת ילדים שבוצעה לבנה הקטין, בה מפורט האירועים השונים בהם המשיב תקף אותו וכן אלו להם היה עד ראיה ביחס לתקיפת המשיב את אמו המתלוננת.

חוקר הילדים עמית ארז, שחקר את הקטין מפרט בהתרשמותו כי הקטין מדווח על אירועים שחווה כקורבן וכעד ראייה. ציין, כי לאור העובדה שמדובר באירועים חוזרים, קיימים אי דיוקים ועירוב בין אירועים שונים אולם להתרשמותו מדובר בדיווח אותנטי על אירועים שחווה באופן אישי או אירועים להם היה עד ראייה.

חוקר הילדים אוסר את העדת הקטין על אף שהקטין הסכים להעיד וזאת בשל התנגדות אמו, עסקינן בקטין כבן 11 שנים.

20. אביה של המתלוננת, מר י"ש בהודעתו מיום 16.11.19 מחזק את גרסת המתלוננת לגבי האיומים שהשמיע המשיב כלפי המתלוננת וכלפיו, כמפורט בסעיפים 36-37 לכתב האישום.

מוסר כי הבחין בסימנים על פניה של המתלוננת - "כאילו הוא פוצץ אותה במכות." (שורה 46). עם זאת, לא היה עד ראייה להתרחשות אלימה בנוכחותו.

חקירתם של עדים חיצוניים אינה מחזקת גרסת מי מהצדדים.

מר י"ב בהודעתו מיום 10.11.19 מאשר קיומן של מריבות בין בני הזוג, וויכוחים הדדיים, אולם טוען כי לא ראה אלימות ביניהם.

מר ר"ס בהודעתו מיום 10.11.19 מוסר כי לא מתערב בין בני זוג, לא זוכר אירוע אלימות ביניהם, גם כאשר מטיחים בפניו אירוע בו לכאורה היה עד ראייה.

כך גם לגבי הודעתו של מר א"ב מיום 16.11.19, לא שופך אור על האירועים בין הצדדים.

21. הודעת הגב' מ"ג מיום 13.11.19 מחזקת גרסת המתלוננת לגבי אירועי האלימות להם הייתה עדת ראייה ואשר לגרסתה התרחשו בנוכחותה. מדובר באירוע המפורט בסעיפים 1-5 לכתב האישום וכן ביחס למפורט בסעיף 35 לכתב

האישום.

המשיב טוען כי מדובר בחברתה של המתלוננת וכי גם היא משקרת כפי שטוען ביחס למתלוננת, אביה ובנה הקטין.

22. חיזוק להודעות המתלוננת מצוי בהודעות טקסט בתיק החקירה, מהן עולה מורכבות הקשר הזוגי, רצונה של המתלוננת לסיים הקשר הזוגי וניסיונותיו של המשיב לחדש הקשר. כמו גם, עולה איזכור בהודעות לנקיטת אלימות כלפיה, כמפורט בסעיף 12 לכתב האישום.

המשיב מכחיש כי שלח הודעות אלו, טוען כי הטלפון לא היה ברשותו וכי המתלוננת היא זו ששלחה את ההודעות על מנת להביא למעצרו.

בהודעות המתלוננת ובנה הקטין קיימת התייחסות לאירוע במהלכו אבד הטלפון למשיב והוא דרש מהם לחפש את הטלפון מספר פעמים, אולם לטענתם הטלפון לא נמצא על ידם.

23. חיזוק משמעותי לגרסת המתלוננת מצוי בתיעוד הקולי ובתמלול המצורף בתיק החקירה ביחס לאירוע מיום 10.6.19 המפורט בסעיפים 6-11 לכתב האישום. בתיעוד הקולי במהלכו הוקלט הויכוח בין הצדדים לרבות האלימות שננקטה על ידי המשיב, נשמעים הצדדים הנוכחים במקום בעת ההתרחשות - המתלוננת, הקטין והמשיב, מתועד האירוע האלים לרבות פרץ האדרנלין של הצדדים ולאחריו רגיעה מסויימת והמשך דיבורים הכוללים הטחת קללות רבות של שני הצדדים.

בהודעתו של המשיב מיום 12.11.19 בה עומת עם התיעוד הקולי, לא הכחיש קרות האירוע אלא הסביר את הרקע לויכוח ולהתרחשות וזאת בטענה כי המתלוננת לקחה לו את כל הכסף כמפורט בשורה 58 ואילך.

חיזוק נוסף לגרסת המתלוננת מצוי לכאורה בתעודות רפואיות ובצילום החבלות בהתאם לגרסתה, לרבות תלישת שערות ראשה באופן שיטתי כנטען על ידה כלפי המשיב. כמו כן, ביחס לצלקת בידה בנוגע לאירוע המפורט בסעיפים 17-19 לכתב האישום.

24. חיזוק לעבירת האיומים המפורטת בסעיפים 24-25 לכתב האישום מצוי בהודעת המתלוננת ובהודעתו של מר ש"כ מיום 13.10.19 כאשר האיומים הוקלטו במכשיר הטלפון של מר ש"כ.

25. בנוגע לאירוע המפורט בסעיפים 27-29 לכתב האישום (הפרת ההוראה החוקית) מכחיש המשיב נקיטת אלימות כלפי המתלוננת, אולם ביחס לעצם הפרת ההוראה החוקית נראה כי אין מחלוקת בין הצדדים כי המשיב הגיע לדירה לצורך לקיחת חפציו האישיים על אף קיומו של צו ההרחקה. בחקירתו מיום 6.11.19 טוען המשיב כי הגיע לאחר שהסתיימה תקופת ההרחקה (שורה 79) אולם גרסתו אינה מתיישבת עם המועדים בהם ניתן הצו ולתקופת ההרחקה של 15 ימים.

26. לאור הודעות המתלוננת והחיזוקים שפורטו לעיל, אני קובע כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית למיוחס בכתב האישום.

בית המשפט לא נדרש בשלב זה לבחון מהימנות הודעות המתלוננת כמו גם מהימנות העדים האחרים (הגב' מ"ג, אביה של המתלוננת - מר י"ש והודעת הקטין) וזאת אל מול מהימנות טענותיו של המשיב.

27. הגם שקיימת תשתית ראייתית, ישנם כרסומים העולים מחומר הראיות:

לגבי האירוע מיום 8.6.18 (המפורט בסעיפים 5-1 לכתב האישום) פורט בסעיף 2 כי המשיב ניסה לתקוף את המתלוננת כאשר רץ אחריה והוא אוחז בסכין ופטיש.

המתלוננת בהודעותיה מיום 6.11.19 וכן מיום 7.11.19 (שורה 58, 62) ציינה במפורש כי המשיב רץ אחריה כאשר הוא מחזיק בפטיש. לא הוזכר עניין הסכין.

רק בהודעת העדה הגב' מ"ג ביום 13.11.19 ציינה בהודעתה כי המשיב החזיק בפטיש וסכין - "מחזיק פטיש, ביד השנייה סכין רודף אחרי נ'.." (שורה 8).

לאחר שהמתלוננת עומתה עם עובדה זו, ציינה בהודעתה מיום 13.11.19 כי אכן היה גם סכין - "הזכרון שלי בפטיש היה חד וסכין הייתה ביד השניה שלו.."

לציון, כי גם בעימות עם אחותו של המשיב, הגב' ש"מ בפירוט האירוע חוזרת המתלוננת ומציינת כי המשיב רדף אחריה עם פטיש ולא הזכירה קיומו של סכין.

הודעת אחותו של המשיב כמו גם בעימות בינה לבין המתלוננת שוללת נקיטת אלימות כלשהיא מצד המשיב כלפיה ומפרטת כי הצדדים דיברו עד הבוקר ולא היה שימוש בפטיש או סכין.

לציון, כי אמו של המשיב, הגב' א"ג מסרה הודעה ביום 7.11.19 בהתייחס לאירוע מיום 8.6.18 (חג השבועות) אולם התרשמתי מעדות מגמתית ומגוננת. ציינה בהודעתה "אני הלכתי, אני לא נשארתי בדירה, לא יודעת, לא זוכרת שפתחתי לו.." - הודעה זו עומדת בסתירה להודעות המתלוננת והגב' מ"ג.

28. אין בתיעוד הרפואי שהוצג כל איזכור כי נגרם כתוצאה מאלימות של בן הזוג כלפי המתלוננת. בהודעתה מיום 13.11.19 נותנת המתלוננת הסברים לכך.

בשים לב לגרסת המשיב ביחס לקרות החבלות, אותן הציגה המתלוננת, אין בצילום החבלות כדי להוות חיזוק חד ערכי לגרסתה. קרות החבלות כמפורט בתיעוד הצילומי יכול להתיישב גם עם גרסת המשיב. בסופו של דבר, תלוי הדבר במידת המהימנות ביחס לכל אחת מהגרסאות.

לא בוצע איכון לטלפון של המשיב ולא ניתן לשלול את גרסתו כי הטלפון לא היה ברשותו ולא הוא שלח את ההודעות המפורטות בסעיף 12 לכתב האישום.

המשיב בהודעתו מיום 14.11.19 מכחיש האלימות וטוען כי המתלוננת "תפרה" לו תיק. בקשותיו לביצוע עימות עם המתלוננת והקטין לא בוצעו. לציין, כי המתלוננת לא הייתה מעוניינת בעריכת עימות עם המשיב.

לא ניתן להתעלם ממעורבותו של הקטין בסכסוך בין הצדדים. כמפורט בתיעוד הקולי ובתמלול המצורף נשמע הקטין מספר פעמים אומר לאמו המתלוננת "אני אדקור אותך", מצטרף לקללות הנאמרות בין הצדדים.

ניתן להתרשם מההקלטות כי המתלוננת מבקשת להקליט את האירועים לצורך שימוש עתידי בהן. לא ניתן לקבוע אם יש בכך כדי לכרסם באותנטיות ההקלטה, בה מעורבים לכאורה המשיב והמתלוננת והיא אף אומרת למשיב כי הדברים מוקלטים.

עוצמת החיזוק תיקבע בהתאם למידת המיהמנות שתינתן בגרסת כל אחד מהצדדים.

29. סיכומי של דבר, מחומר החקירה קיימת תשתית ראייתית לכאורית כדי לבסס את העובדות המפורטות בכתב האישום וזו מבוססת על הודעות מתלוננת, חיזוק גרסתה בחקירת בנה הקטין ובהתרשמות חוקר הילדים, חיזוק בהודעות אביה של המתלוננת ועדת ראייה הגב' מ"ג, חיזוק בהודעות טקסט בתיק החקירה, בתיעוד קולי של אירוע אלימות, בתיעוד רפואי ובצילומי חבלות.

עם זאת, המשיב מכחיש נקיטת אלימות, טוען לאלימות של המתלוננת כלפיו, הציג חבלה ברגל התומכת לכאורה בגרסתו, ביקש כי יבצעו איכון לטלפון שלו לבדיקת גרסתו כי לא שלח הודעות איומים הואיל והטלפון כלל לא היה ברשותו, ביקש עימות עם הקטין והמתלוננת, אולם פעולות אלה לא בוצעו.

לא ניתן לשלול גרסת המשיב בשים לב לתיעוד הרפואי והצילומי שהוצג על ידי המתלוננת.

בשולי הדברים, לא מצאתי מקום לדון בטענות ביחס לאירועי אלימות שאירעו לכאורה שעה שהצדדים היו בחופשה בתאילנד בהתייחס להודעות המתלוננת וחקירת הקטין וזאת בשים לב לכך כי אירועים אלו אינם מהווים חלק מעובדות כתב האישום.

עילת המעצר וחלופת מעצר:

30. נוכח עבירות אלימות כלפי בת זוג ועבירה של הפרת הוראה חוקית, קיימת עילת מעצר סטטוטורית. ב"כ המבקשת הפנתה לעברו הפלילי של המשיב, להרשעתו בעבירת שוד ולהרשעות בעבירות אלימות קודמות כלפי בנות זוג אחרות.

כמו כן, הפנתה לעבר פלילי ישן יותר בנוגע לעבירות של הפרת הוראה חוקית ולהעדר אפיק שיקומי לגביו. לאור

האמור, סבורה כי יש להורות כבר עתה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

ב"כ המשיב סבורה כי למרות עברו הפלילי של המשיב ולאור הכרסום הראייתי, הרי שבמסגרת "מקבילית הכוחות" יש מקום לבחון חלופת מעצר. ציינה כי הרשעות קודמות בעבירה של הפרת הוראה חוקית הינן מלפני כ-10-9 שנים.

31. תמונת האלימות העולה מכתב האישום אינה קלה, אין מדובר באירוע אלימות חד פעמי ואף עוצמת האלימות כפי שעולה מהתיעוד הקולי אינו מצביע על אלימות של מה בכך. המסוכנות מתעצמת נוכח העובדה כי עבירות האלימות בוצעו לכאורה לא רק בחדרי חדרים כלפי המתלוננת אלא גם ולמרות נוכחותם של עדי ראייה. הימצאות הקטין, הגב' מ"ג לא היה בה כדי למנוע מהמשיב לנקוט באלימות לכאורית כלפי המתלוננת.

32. כמפורט ברישא להחלטה, לא ברור מתיק החקירה האם הצדדים התגוררו יחד או שמא המשיב הגיע לפרקים לדירת המתלוננת. לכאורה קיים ריחוק מסויים בין הצדדים אולם נראה כי לא היה בריחוק האמור כדי להוות מניעה כלשהיא לקרות אירועי האלימות.

33. מהודעות המתלוננת כמו גם מהודעות המשיב עולה תמונה מורכבת של יחסים זוגיים סימביוטיים כאשר כל אחד מהצדדים טוען כי מעוניין בניתוק היחסים הזוגיים אולם הלכה למעשה פועלים ההפך. הודעות הטקסט בתיק החקירה מצביעות על כך שהמשיב אינו מעוניין לוותר על המתלוננת ורוצה בחידוש הקשר איתה.

לטענת ב"כ המשיב, בדיון אחרון בביה"ד הרבני אליו הגיע המשיב כשהוא עצור, ביקשה המתלוננת שלום בית (לא הוצג כל מסמך תומך לטענה זו).

טענת המתלוננת כי המשיב נהג לתקוף אותה, לבקש סליחתה והיא הייתה סולחת ומחזירה אותו - כל אלו מלמדים על יחסים זוגיים מורכבים מאד וקושי בהתנתקות של מי מהצדדים, יש בכך כדי לחזק את עוצמת המסוכנות ואף להקים חשש להשפעה עתידית על עדים.

34. עברו הפלילי של המשיב מהווה חיזוק למסוכנות, הרשעות רבות בתחום האלימות לרבות כלפי בנות זוג אחרות ולרבות הרשעה בתיק שוד מזויין, עבירה משנת 2014. לא ניתן להתעלם ממספר לא מבוטל של הרשעות בעבירות של הפרת הוראה חוקית על אף שאלו בוצעו בשנים 2011-2012 ואף קודם לכן. כתב האישום הנוכחי מייחס למשיב עבירה של הפרת הוראה חוקית ומכאן הקושי לתת אמון במשיב.

35. מצאתי לנכון לציין כבר עתה, כי קיים קושי לתת אמון באמו של המשיב בשים לב להודעתה המגוננת והמגמתית ואף כזו שאינה עולה בקנה אחד עם גרסת המשיב ואחותו שלא שללו הימצאות אמו של המשיב בעת האירוע וזאת בניגוד לגרסתה וכן לאור אירועי הפרת הוראה חוקית קודמים המיוחסים למשיב בהם היא הייתה המפקחת.

36. בשקלול התמונה הראייתית הלכאורית ובשים לב לכרסום המסויים בתשתית הראייתית, לא מצאתי לנכון להורות

על מעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו בטרם יתקבל תסקיר.

עם זאת, לטעמי נראה כי אין בחלופת מעצר לתת הגנה מספקת לשלומה של המתלוננת בשים לב לכתב האישום המייחס למשיב עבירה של הפרת הוראה ונוכח עבר פלילי הכולל הרשעות בתחום זה.

לפיכך, יש מקום לבחון מעצר המשיב באיזוק אלקטרוני באופן שיספק תמיכה נוספת למפקחים סמכותיים, שיש בהם כדי להציב גבולות למשיב ולצמצם מסוכנות, לרבות ריחוק גיאוגרפי משמעותי. הצגת המפקחים תיעשה במישרין על ידי ב"כ המשיב מול שירות המבחן.

בכפוף להערות אלו, מורה על מעצר המשיב עד החלטה אחרת.

שירות המבחן יבצע הערכת מסוכנות למשיב ויבחן מפקחים שיוצגו לו לרבות בחינת האפשרות למעצר המשיב באיזוק אלקטרוני. שירות המבחן יגיש תסקיר מעצר בעניינו של המשיב תוך 21 יום עד ליום 13.1.20 בדיקת מסמכים למועד.

דיון נוסף ייקבע לאחר קבלת התסקיר.

המזכירות תעביר ההחלטה לידיעת שירות המבחן.

תיק החקירה מוחזר לידי התביעה.

ניתנה היום, כ"ה כסלו תש"פ, 23 דצמבר 2019, בהעדר הצדדים.